

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

[De Natvrali Ex Vngvivm Inspectione Praefagio comment.]

Baldi, Camillo

[Bononiae], 1629

Macularum quæ in vnguibus significata. [Cap. XIX.]

urn:nbn:de:hbz:466:1-13286

si autem ex aduerso æquales, plani, & lucidi fuerint vngues, oppositas etiam qualitates hominum indicabunt; etenim splendor ille spirituum copiam, & luciditatem docet, vires esse mediocres, calorem naturalem bene valentem, & in omnibus secundum naturam dispositum virum; Ergo cui tales adsunt vngues, ingenio, iudicio, memoria pollentem vocabunt. At si cum æqualitate, & planitie iuncta foret obscuritas, quoniam pauci, & melancholici sunt spiritus, præter timiditatem, docet hominem parum beneuolum, & naturaliter alijs detrahentem, & neminem ex corde laudantem. Chyromantæ vilem, meticulosum magicis artibus gaudentem affirmant, auarum, immitem, & ab omni humanitate seiunctum, quamuis & sibi, & alijs oppositum suadere nitatur, eundem vocant hominem infelicem, principibus odiosum, eo quod putant detractorem, & virum infidelem; Quorum omnium nulla ratio est præter hanc vnam, quod probabile est, viros his vnguibus præditos esse temperamenti sicci, & melancholici, quare cū frigus, & siccitas in his abundet, ac spirituum animalium paupertas, non est absurdum, si timidi sint, si alijs omnibus odiosi, cum illorum temperies ab humana communiter calida, & humida omnino dissentiat, illique opponatur. Hactenus de vnguibus eorumque natura ac significationibus dictum sit. Reliquum est, vt de maculis sermonem habeamus.

De macularum significatione. Cap. X I X.

Quid sint quæ in vnguibus apparent maculæ, & quæ sint earum species, & differentiæ superius dictum est; Nunc earundem significata prosequamur; Et secundum Physiologiam, ea pauca, & tenuia sunt, ne dixerim inania penitus, Physiologi ad qualitates humorum alentium has referunt maculas, & eum dicunt colorem habere, qui est humoris naturaliter abundantis, & eiusdem quate-
nus

nus perfectam fugit, coctionem, & applicationem; Quod crescunt vngues, quod in tres partes diuidatur, inferiorem, mediam, & superiorem, videor satis dixisse. Albæ maculæ in vnguibus pituitam in ea parte præualuisse ostendunt, & si multæ fuerint, & pene in omnibus digitis, abundantiam huius humoris significant, & si alia signa concurrunt, pituitosum dicere poteris temperamentum; sed non ex sola macularum inspectione id asserendum, quamuis plurimæ forent. Nigræ demonstrant in venis, & corpore melancholiam abundare, & si liuidæ se se offerent, cum imbecillitate virium; malum est ex Hippoc: Nam extingui calorem naturalem indicant, multoque certius signum est si liuescant, etiam digiti, & diminute sentiant; Liuidæ maculæ nihil præfagiunt boni, roseus macularum color ad naturalem bilem referetur, flauus ad flauam; purpureæ vero sanguineæ vocantur; Contingit, & hos colores misceri simul, vt album, & rubrum, quod indicat pituitam cum sanguine, vel cum pura bile coniunctam; quare & ad eam temperiem accedere talem hominem; Neq; id videatur mirum, nam ex Hippocrate de Natura, pueri, hæc ad verbum habentur, desinunt venæ hominis omnes in digitos manuum, & pedum; quæ tenuissimæ, densissimæ, & plurimæ sunt, sicuti & nerui plurimi tenuissimi, & densissimi, digiti habent ossa pauca, & densa, sic etiam vngues in extrema parte digitorum nati, tenues sunt ac densi, venarum, & neruorum extremitates concludunt, quare apparet; non vanum esse principium quod in huius tractatus exordio dictum fuerat; Nostri temperamenti, tum totius, tum partium principalium non nihil posse significari ab vnguibus eorumque passionibus, quales sunt, præter prædictas à substantia quantitate, & figura excerptas, hæc, de quibus nunc agimus maculæ. Cum igitur, vt ait Christoph. à Vega; plurimæ arteriæ, & venæ ad vngues, & sub vnguibus ferantur, & terminentur, non est absurdum, credere eorum colores, & macularum etiam, indicare aliquid status principalium membrorum à quibus

quibus sanè, arteriæ, nerui, & digitorum nascuntur officula; subcastaneus color mixtam cum sanguine docet melancholiam, hominem itaque, si cætera non dissentiant, benignum, grauem, prudentem, & ciuilem dices; Hæc enim natura sanguinis est, cum atrabile iuncti; sanguis benignum, & ciuilem facit hominem, melancholia, quæ terram refert grauitatem, prudentiam, & circumspectionem ad iungit; splendentes maculæ, ex eodem Vega declarant, multum substantiæ aeræ, & spirituosæ intendine, indigito, & in toto corpore abundare; ego splendorem à læuore, & duritiæ vnguis nasci putarem, quæ durities esset interius opaca, sic enim, & marmora, & tersa specula videmus splendescere: quoniam sunt læuia exterius, & interius opaca.

Profunda hæc in vnguibus apparent signa, si vnguis fuerit, læuis, planus, splendidus; & hæc materia, quæ in tendine erat, in eius profunditate continebatur; si vero in summitate erat tendinis, etiam in summitate, & superficie vnguis apparebit macula, siue illa sit alba, siue rubea, aut crocea, vel alius coloris. Radiosæ cuiuscunque coloris sint, à flatu, vel spiritu materiam macularum distrahente nascuntur, quare vt in nubibus apparet, ita etiam in his maculis quædam radiorum imago se se offert; quæ his carent extensionibus fortitæ sunt materiam crassiorem, & magis viscidam; quare hæc vnitæ, & densatæ apparent, illæ distractæ, & impartes diuisæ spectantur.

Quæ aliquādo quasi puncta in vnguibus signata speciamus, peccantem materiam paucam, & nullius momenti esse demonstrant. Ex his quod Physica ratione de vnguibus, & eorum passionibus præfagiri possit; puto satis dictum fuisse, hosque vt signa inspici, non vt causas debere; Nam profecto ridiculus esset, si quis foret qui humanarum actionum, atque dispositionum, & propensionum, vngues, vel eorum accidentia causas esse in aliquo causarum genere putaret, aut signa aliquid necessario inferentia crederet.